ΘΕΣΕΙΣ + αντιΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

"Το να περπατάς με ένα φίλο στο σκοτάδι είναι καλύτερο από το να περπατάς μόνος στο φως"

Ένας άνδρας, το άλογο και ο σκύλος του περπατούσαν σε ένα δάσος. Καθώς περνούσαν κάτω από ένα δένδρο έπεσε ένας κεραυνός και τους έκανε στάχτη! Όμως ο άνδρας δεν κατάλαβε ότι είχε εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο και συνέχισε την πορεία του με τα δύο του ζώα. Κάποιες φορές περνάει κάποιος χρόνος μέχρι να συνειδητοποιήσουν οι νεκροί την καινούργια κατάσταση. Ο δρόμος ήταν πολύ μακρύς και ανέβαιναν σε ένα λόφο. Ο ήλιος ήταν πολύ δυνατός και αυτοί ίδρωναν και διψούσαν. Σε μια στροφή του δρόμου είδαν μια πανέμορφη μαρμάρινη πύλη, που οδηγούσε σε μια πλατεία στρωμένη με πλάκες από χρυσάφι. Ο διαβάτης κατευθύνθηκε προς τον άνθρωπο που φύλαγε την είσοδο.

- "Καλημέρα".

- "Καλημέρα", απάντησε ο φύλακας.

- "Πώς λέγεται αυτό το τόσο όμορφο μέρος;"

- "Αυτός είναι ο παράδεισος".

- "Τι καλά που φτάσαμε στον παράδεισο, γιατί διψάμε".

- "Μπορείτε, κύριε, να μπείτε και να πιείτε όσο νερό θέλετε", είπε ο φύλακας και του έδειξε την πηγή.

- "Το άλογο και ο σκύλος μου διψούν επίσης".

- "Λυπάμαι πολύ", είπε ο φύλακας, "αλλά εδώ απαγορεύεται η είσοδος στα ζώα".

Ο άνδρας αρνήθηκε με μεγάλη δυσκολία, μια και διψούσε πολύ, αλλά δεν ήθελε να πιει μόνο αυτός. Ευχαρίστησε τον φύλακα και συνέχισε την πορεία του.

Αφού περπάτησαν για αρκετή ώρα στην ανηφοριά, εξαντλημένοι πλέον και οι τρεις έφτασαν σε ένα άλλο μέρος, η είσοδος του οποίου ξεχώριζε από μια παλιά πόρτα περικυκλωμένη από δέντρα. Στη σκιά ενός δέντρου καθόταν ένας άνδρας και είχε το κεφάλι του καλυμμένο με ένα καπέλο. Μάλλον κοιμόταν.

- "Καλημέρα", είπε ο διαβάτης. Ο άνδρας έγνεψε ως απάντηση με το κεφάλι του.

- "Διψάμε πολύ το άλογό μου, ο σκύλος μου κι εγώ".

- "Υπάρχει πηγή ανάμεσα σε εκείνα τα βράχια", είπε ο άνδρας δείχνοντας το μέρος. Μπορείτε να πιείτε όσο νερό θέλετε.

Ο άνδρας, το άλογο και ο σκύλος του πήγαν στην πηγή και έσβησαν τη δίψα τους. Ο διαβάτης γύρισε πίσω να ευχαριστήσει τον άνδρα.

- "Μπορείτε να ξανάρθετε όποτε θέλετε", του απάντησε εκείνος.

- "Επί τη ευκαιρία, πώς ονομάζεται αυτό το μέρος;", ρώτησε ο άνδρας.

- "Παράδεισος".

- "Παράδεισος; Μα ο φύλακας της μαρμάρινης εισόδου μού είπε ότι εκείνο το μέρος ήταν ο παράδεισος".

- "Εκείνο δεν ήταν ο παράδεισος, αλλά η κόλαση", απάντησε ο φύλακας. Ο διαβάτης έμεινε σαστισμένος.

- "Θα έπρεπε να τους απαγορεύσετε να χρησιμοποιούν το όνομά σας. Αυτή η λάθος πληροφορία μπορεί να προξενήσει μεγάλο μπέρδεμα", είπε ο διαβάτης.

- "Σε καμία περίπτωση", αντέτεινε ο άνδρας, "στην πραγματικότητα μας κάνουν μεγάλη χάρη, διότι εκεί παραμένουν όλοι όσοι είναι ικανοί να εγκαταλείψουν στην κρίσιμη ώρα τους καλύτερους φίλους τους.

Την παραπάνω ιστορία έχει γράψει ο γνωστός συγγραφέας Paulo Coelho. Δείχνει τη δύναμη της πραγματικής φιλίας και το χαρακτηριστικό της γνώρισμα που είναι η αφοσίωση. Πολλά έχουν λεχθεί κατά καιρούς για τη φιλία. Πολλές καρδιές έχουν πονέσει, πολλά δάκρυα έχουν χυθεί, πολλά μάτια έχουν αντικρύσει την απογοήτευση. Λένε, ότι στη ζωή μας είμαστε τυχεροί αν γνωρίσουμε έναν καλό φίλο. Ο πραγματικός φίλος είναι συνοδοιπόρος μας, δίπλα μας όχι μόνο στις ευχάριστες αλλά και στις δυσάρεστες στιγμές. Είναι αυτός που σε περιόδους θλίψης και δυσκολίας δεν θα φύγει από κοντά μας, θα παλέψει μαζί μας στις τρικυμίες του πόνου και του χρόνου. Η φιλία θέλει γερά κότσια και ανιδιοτέλεια. Δυστυχώς όμως στις μέρες μας κυριαρχούν οι προσωρινές φιλίες, χωρίς βάθος και πραγματική αγάπη. Οι άνθρωποι έχουμε αλλάξει. Βιαστικοί, εγωϊστές, κακομαθημένοι αποφεύγουμε τους στενούς και θερμούς δεσμούς που στηρίζονται στην αμοιβαία εκτίμηση και το σεβασμό.

"Συν τε δύ' ερχομένω", λέει ο Όμηρος. "Όταν πηγαίνουν δύο μαζί" μπορούν οι άνθρωποι να τα βγάλουν πέρα καλύτερα και πιο άνετα. Ο πραγματικός φίλος πονάει μαζί σου, σε στηρίζει, καταλαβαίνει τις ανάγκες σου, σου συμπαραστέκεται και σε ενθαρρύνει στο δύσβατο μονοπάτι της ζωής.

Η αμερικανίδα συγγραφέας Χέλεν Κέλλερ έχει γράψει ότι "το να περπατάς με ένα φίλο στο σκοτάδι είναι καλύτερο από το να περπατάς μόνος στο φως".

Μεγάλη υπόθεση να έχεις αληθινούς φίλους αλλά και να είσαι πραγματικός φίλος. Να βάζεις τις ανάγκες και τα εγώ σου στην άκρη και να σκύβεις πάνω από το φίλο με πραγματική αγάπη, γνήσιο ενδιαφέρον, χωρίς απώτερους σκοπούς και συμφέροντα. Ο διαβάτης της παραπάνω ιστορίας παρόλο που βρέθηκε σε δύσκολη θέση, δεν πρόδωσε τους φίλους του. Δεν διασφάλισε τις δικές του ανάγκες, δεν άρπαξε την ευκαιρία που του δόθηκε απλά και μόνο να ικανοποιήσει τη δική του 'δίψα'. Η προδοσία μπορεί να μας σώσει προσωρινά. Θα έρθει όμως η στιγμή που θα μετανοιώσουμε για την μικροψυχία και την απιστία μας. Ας μην είμαστε της φιλοσοφίας "ότι φάμε, ότι πιούμε", γιατί όταν σφίξουν τα πράγματα και μας περιστοιχίσει η μοναξιά, δεν θα βρούμε πουθενά ούτε ένα χέρι βοηθείας.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ο Γενικός Διευθυντής μιας μεγάλης εταιρίας συνταξιοδοτείται. Του κάνουν λοιπόν ένα μεγάλο αποχαιρετιστήριο πάρτυ. Πάνω στο τσακίρ κέφι, συμβουλεύει τον διάδοχό του :

- Αν δεν πάνε καλά τα πράγματα, πάρε το κλειδί του του ντουλαπιού Νο 9. Εκεί μέσα θα βρεις 3 φακέλους. Πρόσεξε όμως! 'Ανοιξε το ντουλάπι μόνο σε περίπτωση πολύ μεγάλης ανάγκης και μόνο!

Περνάνε 2 χρόνια και αρχίζουν τα προβλήματα. Οι μέτοχοι εκνευρίζονται, οι εργαζόμενοι διαμαρτύρονται. Απελπισμένος ο ΓΔ, αποφασίζει να ανοίξει το ντουλάπι. Βρίσκει τρεις φακέλους αριθμημένους, Νο 1, Νο 2 και Νο 3. Ανοίγει τον Νο 1. Είχε μέσα ένα χαρτί μόνο που έγραφε... :

"Ρίξε το φταίξιμο στον προκάτοχό σου"

Αυτό κάνει, ησυχάζουν όλοι και τα πράγματα πάνε καλά για λίγο καιρό.

Περνάνε άλλα τρία χρόνια, οι μέτοχοι φωνάζουν ξανά, οι εργαζόμενοι προειδοποιούν με απεργία, η παραγωγή των εργοστασίων πέφτει. απελπισμένος ο ΓΔ, ξανανοίγει το ντουλάπι και πιάνει στα χέρια του τον φάκελο Νο 2. Τον ανοίγει και βλέπει ένα χαρτί που έγραφε... :

"Κάνε γενική αναδιοργάνωση της εταιρίας"

Αυτό κάνει και όλοι ησυχάζουν για λίγο καιρό. Περνάνε άλλα 4 χρόνια και οι φασαρίες ξαναρχίζουν. Οι μέτοχοι ρευστοποιούν, οι εργαζόμενοι απεργούν, τα εργοστάσια δεν παράγουν πλέον. Απελπισμένος ξανά ο Γενικός Διευθυντής τρέχει προς το ντουλάπι, το ξεκλειδώνει και ανοίγει το φάκελο Νο 3. Είχε μέσα ένα μόνο χαρτί που έγραφε... :

"Ετοίμαζε 3 φακέλους"...

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Η στήλη "θέσεις και Αντιθέσεις" ενισχύει την ελληνική οικονομία... ταξιδεύοντας στην Ελλάδα. Επιστροφή σε επτά εβδομάδες. Μέχρι τότε, να περνάτε όμορφα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΚΟΠΕΛΑ

Για να εργασθεί Full Time στο τηλεφωνικό κέντρο της World Media International

Να μιλά Ελληνικά και Αγγλικά

Για πληροφορίες τηλεφωνήστε

☎ 9715 2574

Δευτέρα έως Παρασκευή από 9-5μ.μ.

13629